

כל חוגיות שמורות

אל תזלו בניסיונותיהם ברחב. איחוד זה לא יושלם במהרה, בגלל חילוקי דעות עקרוניות ביחס למידת הריבונות של כל מדינה והמישטר הפנימי בה. גמאל עבד אלנאצר, הסבור כי הזמן פועל לטובתו, אינו מאיץ את התהליך, סבור כי ישיג תנאים טובים יותר אם ידחה את ההכרעה. לעומת זאת מעוניינים העיראקים והטורים בהכרעה מהירה, מתוך תקווה כי אז יהיה האיחוד רופף יותר.

דרישות המינימום של מיצרים: מינוי עבד אלנאצר לראש טימלי של האיחוד, הסדר כלכלי לטובת מיצרים, הקמת מפלגה אחידה בכל ארצות האיחוד. לעומת זאת רוצים העיראקים והטורים בקונפדרציה.

אם יוחלט על איחוד, קרוב לוודאי שיהיה זה איחוד רופף למדי, שערכו העיקרי יהיה טימלי וחינוכי, כצעד לקראת העתיד.

גם בתור שכזה תהיה לו חשיבות רבה מאד. תוצאה אחרת: לחץ מוגבר על מישטרי המלוכה במרחב. תוצאה נוספת: איחוד מרחיקלכת של צבאות עיראק וטוריה, שיביא להופעת צבא ערבי נוסף אל גבול ישראל.

יתכן שינוי ביחס מדינות הנוש הקומוניסטי ליציאת יהודים משטחיהן. יהיה בכך משום תנובה מדינית לפאורעות האחרונים

במדינה

אירופה. אשר לצאת עבור חמשת מטוסי ה-בואינג של אל-על — דבר זה לא יכול היה בן-ארצי למצוא.

קאריקטורה שרצו כמה אנשי צה"ל לצייר: תמונה א': ותיקי הטייסים בשנות הש"ח מוחקים את הסמל הבריטי מטופיפרייר, ר' מציינים סמל ישראל. תמונה ב': כיום, שוברי שביתה בריטיים מוחקים את הסמל הישראלי ממטוסי אל-על, מציינים את ה-סמל הבריטי.

מכל אנשי הצוותים היו רק האלחוטאים מודאגים. כי רוב חברות התעופה הסילוניות סטות עתה ללא אלחוטאים, וגם אלי על ניקשה ללכת בדרך. היא אמילו הפעמי לה תוכנית לימודים מיוחדת, שתהפוך את האלחוטאים לנחשים, תחסוך לעצמה את ה-צורך לפטרם. עתה, משפצה השביתה, מהרה הגהלת החברה ללבות את חששות האלחוטאים, כדי להאיץ בהם לשבור את שורות השובתים ולבקש עבודה בחברה. אולם כאשר הצמיד הועד להצבעה את ה-שאלה אם יש להפסיק את השביתה, כתום שבוע ימים, הצביעו רק ארבעה אנשי צוות למען הפסקת השביתה. מתוך אלה היו שני אלחוטאים.

הגילוי המעניין ביותר על מלחמת החברה, היתה זהותו של מתכנן המלחמה. היה זה סגן מנהל מחלקת המיכצעים, בני דוידאי — לא אחר מאשר האיש שעזר לשבור לפני 12 שנה את שביתת הימאים.

רמז מזהמזכיר. כמה מאנשי הצוותים החלו מדברים על קבלת עבודה בחברות תעופה זרות. אחרים דיברו על עבודה על הקרקע.

לא נראה כל מוצא אחר, פרט לניפוץ הצוות ופיוזיון; או שבירת אירגונו ורוחו. זאת בדיוק רצתה הגהלת אל-על. היא הו-דיעה, כי כל אנשי הצוות נחשבים לגביה כמפתחים, ואם רצונם לחזור לעבודה, עלי-הם לפנות אל החברה כיוחידים, לבקש ל-התקבל כעובדים חדשים. החברה תשקול מי כל מיקרה ומיקרה, תחליט מי לקבל, מי לדחות.

"אפילו אם היו חברים שחשבו להפסיק את השביתה", סיפר אחד מחברי הועד, "באה ההחלטה המשפילה הזאת של ההג-הלה וליכדה את כולנו".

אסיפה אחרי אסיפה של השובתים איש-רה את קו הועד: להמשיך בשביתה. ה-ברירה היתה משפילה ונקמנית מדי, כדי שתתקבל, ואז בא המיפנה. במוצאי-שבת קיבל הועד רמז ממזכיר ההסתדרות, כי הוא מוכן להפסיד את הקיפאון. למחרת הגישו שני חברי הועד את מכתבם למו-כירו של ירוחם משל.

מנגנון ההסתדרות, שהתייצב עד כה כ-אויבם המושבע של השובתים, החל פועל עתה כמנגנון של פשרה.

"כניעה ללא תנאים!" עליפי הו-מנתו של בקר החלו מתאספים בערב יום ראשון כל המנהלים, האלופים והעסקנים המטפלים באל-על. רק נציגי אצ"א נעדרו.

תריסר הגברים התכנסו באולם הישיבות הגדול, בקומה החמישית של בניין הועד הפועל. במרכז ישב בקר. מימינו — שר-התחבורה ישראל ברי-יהודה. משמאלו — מנהל אל-על אפרים בן-ארצי. משני צידי השולחן הארוך: נציגי ההסתדרות ומועצת המנהלים. בקר, שידע כי אחד מאנשיו, זאב ברש, הוא שנתן את הגושפנקה הראשונית לשביתה, היה מעוניין במציאת פשרה. ה-אלופים — בן-ארצי, משה כרמל, עזר וייצ-מן — היו נוקשים יותר. הם דיברו ב-שפתם של צירציל-רוובלס-סטאלין אל ה-רייך השלישי. "כניעה ללא תנאים".

כלומר: אנשי אצ"א יתקבלו כיוחידים, ב-זחילה, והחברה שומרת לעצמה את הזכות להעניש את מנהיגי השביתה.

זוהי שפה המתאימה — אולי — קשדה קרב, אך בשום אופן לא לחברת-תעופה. כי מצביא מנצח יכול להיות מעוניין בשבי-רת רוחו של אויבו המנוצח. אולם הגהלת חברת-תעופה, השוברת את רוח טייסה ו-רומסת את כבודם-העצמי, גוזרת דין ממת על עתיד החברה. כי מה ערך לצוותים בלי כבוד עצמי מה תהיה תוצאת הזיולול על הבטיחות באוויר?

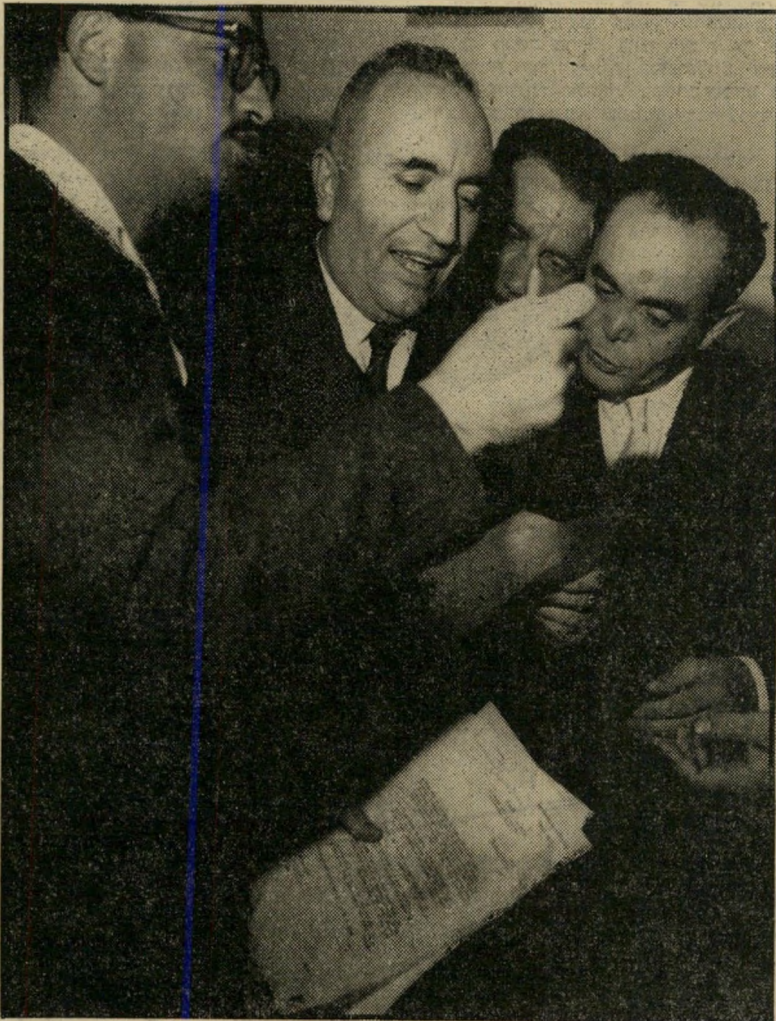
מספיק שקבניטי יחליט לנחות פעמיים נוספות כטיסה ארוכה, על מנת לבדוק רחש דימינוי במנועיו — כלי שהחברה תפסיד אלפי דולארים. מספיק שחש יחליט שאין לו חשק לחסוך כסף לחברה, ותחת זאת לבחור בנתיב-טיסה שמגני וחסר-דימויו, כדי שאל-על לעולם לא תצא מגרעון.

על דברים אלה לא חשבו האלופים. הם חשבו על יוקרה, על תכתיבים, על שבירה. (המשך בעמוד 10)

(המשך מעמוד 4)

מיד להנהלת החברה שתקבל אותם חזרה לעבודה, תוך שבירת חוית השובתים. דבר זה התבדה יום אחרי יום, הוכח כלא נכון עד לרגע האחרון.

יותר מכל, שירתו העתונים את החברה בכך, שעזרו לה לנתק את צחתי האחיר מן העורף הציבורי שלהם. הם עשו זאת בעזרת שקר גס, בפרסמם עשרות פעמים, כי משכורתו של טייס מסתכמת ב-4000 ל"י או יותר, והתיאבון גדל עם האכרי לה, הטיסו הכתבים. לשוא ניסו אחר-איים, טייסים ונחשים לשכנע את מאויני-הם כי אינם מרוחחים אפילו שליש הסכום הזה. אם משהו מקבל שכר גבוה במי-חד — הרי אלה המפקחים, אנשי ההנהלה, אך בציבור השתרשה האגדה של משכורת אנדית, שמולה לא נותר שריד של אהדה לשובתים, גם כאשר אלה הכריזו השכם

משל (במרכז) והסכם הפשרה*
אחרי הגושפנקה הראשונית — בנידה

והערב כי אינם דורשים שום תוספת ל-משכורתם. הסתערות טוטאלית זו בארבע חזיתות — ההסתדרות, ההנהלה, העתונות וועדת-הקהל — בישרה רעות.

טייסים מרמה שנייה. מבחינה אוי-ייקטיבית, יכלו הצוותים להמשיך בשביתתם לפחות ארבעה שבועות. איש מן השובתים לא תלונן על מצוקה כספית, שהרי זה עתה קיבלו את משכורתם החודשית. ואף כי לא היתה להם קרן שביתה, יכלו לפתור בעזרה הדדית את הבעיות הכספיות הדוח-קות, שהיו מתעוררות בסוף החודש.

הם גם היו מחוסנים מבחינה מקצועית. כי רוב צחתי האחיר של אל-על כיום הם צחתי-סילונים — וצחיות כאלה כמעט ואי-אפשר לגייס כיום בשוקי העולם. בן-ארצי הצליח אומנם לשכור צחתיים זרים לשני מטוסי הבריטינה של החברה. כי מטוס זה נחשב עתה למתיישן, וטייסים רבים שאומ-נו עליו שוב אינם חיוניים לחברות המע-סיקות אותם. גם אז הצליחה אל-על להשיג רק טייסים מרמה שנייה, שתלק מהם הוכ-רז מיד כבלתי-ראוי לשירות והוחזר ל-

מימין: אלוף-מישנה קלמן טורין, מנהל מחלקת המיבצעים של אל-על.

בעיראק ובטוריה, בהם נדרפו חברי המפלגות הקומוניסטיות המקומיות.

מתגבשת האפשרות שי-דויד בן-גוריון יצא בקרוב לארצות-הברית. אחרי שהנשיא קנדי הביע משאלה לדון פעם נוס-פת עם בן-גוריון בבעיית הפליטים הערביים, אין זה מן הנימנע כי ראש הממשלה יערוך ביקור בלתי-יישמי בארצות-הברית, ויפגש ל-סיחה עם הנשיא בניו-יורק. מועד אפשרי לביקור: ימי חג הפסח ה-ב-קרוב, העשוי לאפשר גם שורת הופעות מטעם מילווה הפיתוח.

תשמע יותר ויותר על קרמנחה של הממשלה, כי יחם להתפתחות במרחב, ובמיוחד לגבי ירדן. החלטת ה-ממשלה: הפלת מטסרו של חוסיין, בצורה זו או אחרת, תשמש אות-להתערבות צבאית ישראלית בגדה המערבית.

הבחירות לרשויות ה-מקומיות יידחו. למרות הסערה שהתחוללה בשבוע האחרון מסביב לשאלה זו, ועל אף הסענה כי דחייית הבחירות אינה חוקית ומהווה שלי-לת זכותו של האזרח לומר את דברו, תכריע הקואליציה בעד ה-דחיה. ייתכן, כי אחדות-העבודה תימנע מהצבעה בשאלה זו, אך הדתיים יצביעו יחד עם מפא"י בעד הדחיה. לאחר שהתחייבו לעשות כן בעת שהושג ההסכם על עריכת ה-בחירות לרבנות הראשית ולמועצות הדתיות. פרט זה של ההסכם אומנם לא פורסם, אך דובר עליו בין הצדדים, וראשי המפ"ל הבטיחו לתאם בעניין זה את עמדתם עם גמאל מפא"י.

אנשיהרוח והפרופסורים של האוניברסיטה ישתדלו ל-פרסם בשבועות הקרובים חותי-דעת בשאלות אקטואליות שונות, כדי להוכיח שלא נרתעו מהתקפות ראשיה-הממשלה.

התוצאה האפשרית משיחות-האיחוד של שלוש מפלי-גות הפועלים: איחוד בין מפא"י ואחדות-העבודה. איחוד זה, הפופולארי בקרב צמרת אחדות-העבודה, יזכה לתמיכתו הנלהבת של בן-גוריון, אשר אף יהיה מוכן לקבל את רוב דרישות אחדות-העבודה.

בעלי קרקעות יכולים להתכונן לשלם מיסים גבוהים יותר. משרד האוצר מכין המלאה גדולה במס-סבב על עיסקות קרקעיות. הרשויות המקומיות ידרשו, מצידן, חלק במס מוגדל זה, כפיצוי על הקפאת המיסים שלהן.

לאחר פיצוץ פרשת שפיגל ייאריך ראש המפד"ל, השר היום משה שפירא, ליפול על עצמו אישיות את מיבצעיה ההתי-רמות של מפלגתו. העסקנים המישניים, ברמתו של שפיגל, שעסקו בכך בעבר הקרוב, חוששים מפני הסתבכותם עם החוק. על כן שובץ שפירא כפעיל יחיד לביצוע תוכנית ההתרמות של המפלגה. אחרי ההתרמה לטובת מרכז שפירא בשפיר, ירכז שפירא בימים הקרובים מגבית מיוחדת לטובת אוניברסיטת בר-אילן, יעזר בראש עיריית רמת-גן.